SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 18. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 1497. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 3 Dec. 1902. | Expedition: Vallingatan 11. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 22:a Årg.

Olof Lemon.

Jämte herr Forsell har en annan, förut vid k. operan engagerad sångare i dessa dagar uppträdt som gäst, nämligen tenoristen Olof Lemon, som för tre år sedan lämnade k. teatern och drog sig undan till privatlifvet. Under innevarande år har hr Lemon kunnat fira sitt tioårsjubileum, i det han gjorde sin första debut på den kungliga scenen den 22 sept. 1892 såsom Noureddin i »Lalla Rookh». I slutet af samma år infördes i denna tidning hans porträtt med en biografisk teckning, då naturligtvis endast med redogörelse för början af hans konstnärsbana. Vi begagna tillfället att meddela en förteckning öfver de partier herr Lemon utfört under hela den tid han var anställd vid k. teatern och låta biografiska notiser föregå densamma.

Olof Carl Adolf Lemon är född i Stockholm den 14 oktober 1866, son af nu aflidne grosshandlaren Adolph Lemon härstädes. Då meningen var att den unge köpmanssonen skulle utbildas för handelsyrket, sändes han 1884 till Tyskland och därefter till England i och för språkstudier. Efter hemkomsten på hösten 1886 företog han sig, då man börjat fästa uppmärksamhet vid hans ovanliga tenorröst, att studera musik, hufvudsakligen sång för professor Hallström, som omfattade den lofvande sångeleven med synnerlig välvilja och lät honom vara sig följaktig på resor i utlandet. Sålunda fick han tillfälle att besöka Italien och Frankrike, och en resa utsträcktes till Rumänien, Turkiet och Ryssland. I Rumänien gästade de resande en längre tid hos den vittra och konstälskande drottningen (Carmen Sylva), hvilken var professor Hallström synnerligen bevågen och har, som bekant, författat texten till hans opera »Neaga». Under dessa resor vinnlade sig läraren om att låta eleven höra så mycken och så god musik som möjligt, hvilket på en konstnärlig utbildning utöfvar ett stort inflytande. Herr Lemon har först gjort sig här bekant som biträdande sångare å Filharmoniska sällskapets o. a. konserter utan att dock utsätta sitt namn på programmet bland de andra solisternas. Första gången detta skedde vilja vi minnas var å fröken E. Holmstrands konsert i Musikaliska akademien i februari 1890 och därmed syntes herr Lemon träda ut ur dilettanternas led och in i konstnärernas. Följande året medverkade han vid de af grefvinnan Taube, professor Hallström och herr O. Lejdström anordnade sångsoaréerna härstädes och debuterade samma år, 1891 på hösten, å Stora teatern i Göteborg som Wilhelm Meister i »Mignon», en debut, som där erkändes vara i alla hänseenden lyckad. Under början af följande år uppträdde hr Lemon å samma scen 10 gånger såsom Romeo och detta med en framgång, som föranledde d. v. kongl. operadirektören Conrad Nordqvist att resa till

Olof Lemon.

Göteborg för att höra den nye Romeo. Denna resa hade också till följd att herr Lemon af direktör Nordqvist engagerades vid Kgl. Operan från höstterminen 1892.

Då vi omnämnde detta engagement, yttrade vi vår tillfredsställelse däröfver, förutseende att Kgl. Operan i herr Lemon skulle komma att utom herr Ödmann erhålla ännu en sympatisk tenor, i synnerhet välbehöflig för den komiska operan eller speloperan, då herr Ödmann ej kunde räcka till för alla partier. Herr Lemon hade också förutsättningar för att lyckas vinna sympati hos operapubliken. Med sin klara och ljusa, redan väl utbildade röst af ren nordisk klang och med ett godt öra för intonationens renhet förenade den unge sångaren en figur och apparition, som äro särdeles lämpliga för scenen. Anlagen för den sceniska konsten syntes också gifna i betraktande af det lediga sätt den som skådespelare då föga erfarne konstnären skötte sina rollers dramatiska uppgifter.

Herr Lemon utvecklade efter sitt engagement en flitig verksamhet vid operan, som han dock lämnade 1894 om våren för att begifva sig på en studieresa till Paris. Där gjorde han nu sångstudier för den berömde sångläraren Delle Sedie och efter återkomsten till hemlandet började han ånyo uppträda på operan efter förnyadt engagement från höstterminen 1896; detta räckte till våren 1899. Sommaren följande år ingick hr Lemon äktenskap med fröken Blenda Nilsson, den intagande sångerska som efter sångstudier för prof. Hallström debuterade i början af 1900 på Göteborgs stora teater i Hallströms sista verk för scenen »Hin ondes snaror», i hvilken pjes hon sedan framträdde här på Svenska teatern. Herr Lemon bosatte sig sedan på landet. Att han efter faderns död, som inträffade kort efter hans afgång från operan, skulle ha egnat sig åt hans affär lär icke ha varit fallet.

Vi lämna nu här en redogörelse för herr Lemons verksamhet vid operan med uppräknande i kronologisk ordning af de roller han där utfört. Efter debuten i »Lalla Rookh» som Noureddin 1892 följde Clément Marot i »Skrifvarkungen», Wilhelm Meister i »Mignon» och Ruyz de Alarcon i Hallströms opera »Granadas dotter»; 1893: Prinsen i »Per svinaherde» af Hallström, Erik i »Värmländingarne», Masaniello i »Den stumma», Don Manuel i »Giralda» af Adam, Canio i »Pajazzo» och Max i Friskytten». 1894 utförde han endast såsom ny rol David i »Alphyddan» innan han reste till Paris. Efter återkomsten till operan sjöng han där 1896: Nemorino i »Kärleksdrycken», Romeo i »Romeo och Julia», Fenton i Verdis »Falstaff» och Philemon i Gounods »Philemon och Baucis»; 1897 Ruodi i »Wilhelm Tell», Tamino i »Trollflöjten», Faust i Gounods opera, Edvard Plumner i Goldmarks »Syrsan vid härden», Fenton i »Muntra fruarna» och Harun i Bizets »Djamileh»; 1898 Fargeau i Hallströms operett »Mjölnarvargen», Don Octavio i »Don Juan» och Zephoris i »Konung för en dag»; slutligen 1899 Scherasmin i »Oberon», Olof Eskilson i Halléns »Valdemarsskatten» Belmonte i »Enleveringen ur Seraljen» m. m.

Sitt nuvarande gästspel började hr Lemon såsom Masaniello i »Den stumma» och han har sedermera äfven uppträdt som Canio. Om det kommer att omfatta flere roller ha vi oss ej bekant. Herr Lemon visar sig fortfarande besitta de konstnärliga egenskaper, som han lade i dagen under sin anställning vid operan, och som ofvan antydts. Vi veta emellertid ej om något nytt engagement vid Kgl. teatern afses med detta hans gästspel, som hittills synes med intresse ha omfattats af operapubliken.

Mozarts yngste son.

(Forts. och slut.)

I sitt testamente skänkte han till Mozarts-stiftelsen (Mozarteum) i Salzburg, utom en rik samling af musikalier, musikaliska böcker och tidskrifter, hela brefväxlingen mellan Mozartska familjens medlemmar, i egenhändiga originalbref från Leopold Mozart och W. A. Mozart, hvilka till största delen blifvit aftryckta i den af v. Nissen utgifna Mozarts biografi; flere äldre skilderier med särdeles trogna porträtter af familjens medlemmar, hvaribland i synnerhet den stora oljefärgstafla är märkvärdig, på hvilken Leopold Mozart, den store Wolfgang med sin syster Marianne och deras mor äro efter naturen afbildade. Af denna tafla finner man en litograferad kopia i den af v. Nissen utgifna Mozarts biografi; slutligen den *Clavichord*, hvilken komponisten till »Don Juan» och »Trollflöjten» begagnade intill sin död.

I en biografi öfver honom, hvarur ofvanstående är sammandraget, yttrar författaren D:r A. Schmidt: »Om ett medfödt berömdt namn någonsin för en människa blifvit till en börda, den hon genom hela sin lefnad måst släpa med sig, utan att kunna afkasta, så var det för *W. A. Mozart*, den yngre. Hans store faders rykte hvilade med en klippas tyngd på hans talang, så att den endast kunde slå rötter i konstnärens eget bröst, men icke drifva skott, eller framalstra grönskande grenar, friskt framskjutande inom det offentliga lifvet, bestrålade af erkännandets mognande sol. Om hans talent också ej var en af dessa storartade, upphöjda, som närmade sig hans faders genius, så var den dock alltid en af dessa företeelser inom konstens värld, hvilka uppträda förmedlande mellan konstnären och den profane, hvilka förbereda öfvergångsepokerna, och väfva de fasta trådar, som förena de särskilda delarna med hvarandra till ett skönt helt.»

Mozarts son har flitigt arbetat och skapat mycket som skulle förvärfvat honom konstkännarens aktning och kärlek, om det offentliggjordes. Det föll honom själf icke in att vidare utgifva några af sina arbeten. I yngre år hade åtskilliga misslyckade försök att vinna förläggare till kompositioner, på hvilka han själf satte värde, gjort honom rädd, och denna fruktan och blyghet, att då det så fordrades göra sitt värde gällande, (hvilket han trots obelåtenheten med sig själf kände) hade tilltagit med åren. Verkligen glad och lycklig var Mozart endast då han bland förtroliga vänner föredrog sin faders kompositioner i denna anda och kunde få samtala därom, eller då han hörde något af faderns verk väl uppföras; i sådana fall försvann hans vanliga skygghet, han blef liflig, meddelsam, och utsade fritt och obesväradt sina tankar till och med inför obekanta, om hvilka han förutsatte att de förstodo honom. För den som ej närmare kände honom, tycktes han i allmänna lifvet vara en godsint, stilla, beskedlig man, utan särdeles betydenhet. Mozart var dock någonting vida mera. Han var en grundlig kännare, ja lärd i sin konst, och äfven i andra fack af vetande egde han mer än vanliga kunskaper.

FÖLJETONG.

Från Pietro Mascagnis tidigare lefnad.

En självbiografi.

Då Mascagni på sista tiden varit så mycket omtalad torde en erinran om hans tidigare lefnadsöden efter hans egen berättelse, intagen i en italiensk tidning för flera år sedan, intressera våra läsare, af hvilka väl ingen finns, som icke hört och beundrat hans »Cavalleria rusticana», den populära operan, hvilken här, liksom i Danmark fått benämningen »På Sicilien» i Tyskland »Sicilianische Bauernehre». Mascagnis berättelse följer här:

— — — — — — — — — — — —

»Min lilla erfarenhet af lifvet har lärt mig, att berättelsen om andras lidanden i regeln roar mer än hvilken

angenäm historia som hälst. Jag vill dock för ingen del påstå, att detta är beroende på någon hos själen inneboende ondska, utan tror snarare, att lycka, ryktbarhet och rikedom i sig själfva ha något motbjudande, som kommer folk att rynka på näsan. Men möjligen misstager jag mig.

Detta är orsaken till, att jag vid genomletandet af anteckningarna från mitt kringflackande lif särskildt fäst mig vid minnena från mina bekymmersammaste år, då jag ännu var okänd, och då tjugutvååringens äregiriga drömmar ofta dogo bort under gäspningar och svält. Jag hade då en förskräcklig matlust, hvilken gaf mig mer att tänka på än millionärens magkatarr och brist på matlust.

Vid konservatoriet i Milano, där jag tillbragte åren 1881—84, hade jag ej orsak att beklaga mig hvarken öfver professorerna, som kärleksfullt uppmuntrade mig i mina studier, eller mina kamrater, som alla ville mig väl. Då jag varit där ett år, kom jag att läsa en öfversättning af Heines Wilhelm Ratcliff. Verserna, öfversatta af Maffei, tycktes mig så sköna, att jag deklamerade dem under natten, gående fram och tillbaka i min kammare. Jag blef så uppeldad och så vansinnigt förälskad i Heines drama, att jag blott drömde om Toms värdshus, Wilhelms fantastiska lidanden och dessa skurkars äfventyrliga lif. Sedan jag insomnat, kunde jag tydligt urskilja ord och musik i den stora kärleksduetten mellan Wilhelm och Maria. Nu fick jag ingen ro, förrän jag nedskrifvit tre stycken ur denna duett, och detta var mitt första opus. Under sommarferierna 1882, som jag tillbragte i Livorno, utarbetade jag en stor del af duetten, som sedan kompletterades i Milano följande år.»

Här följer sedan en beskrifning på de öden Mascagni hade att genomgå intill år 1885, då det resande teatersällskap han medföljde skingrades och han stod utan plats. Därefter fortsätter han:

»Jag återvände till Cerignola med hjärnan i jäsning. Härifrån kallades jag plötsligt till Milano för kopiering af partituret, därefter tillbaka till Cerignola och... då blef jag varse, att jag för att komma till Rom i och för Cavallerias iscensättning ej ägde en vitten på fickan. Springa till banken kunde jag ej, ty trots min vän kassörens påstående hade nog min underskrift synts där åtskilliga gånger, kanske alltför ofta. Då blef jag genom signor Edvardo Sonzognos mellankomst med några hundra lire löst ur knipan.

Slutligen en morgon erhöll jag från Neapel kallelse att ofördröjligen resa dit till teater Fondo. En anvisning på 100 lire medföljde. Jag hade fått plats vid hertigens af Cirella sällskap.

Efter en månad voro vi åter fria till följd af sällskapets upplösning, och jag var utan sysselsättning i väl en och en half månad.

Senare fick jag anställning hos Maresco vid teater Fondo, och snart började de vanliga utflykterna. Från Neapel bar det i väg till Benevento för några få föreställningar och från B. till Foggia, tills vi slutligen den 29 december 1885 anlände till Cerignola, och här stannade jag.

Under hela karnevalstiden 1886 kvarstannade jag hos Maresco mot en aflöning af 10 lire om dagen, och detta var tillräckligt för mina och min hustrus behof. Men detta mödosamma lif, denna vistelse midt i en atmosfär af förorätter, afund och förtal betog mig all lust att fortsätta. Jag spelade, som jag tror, tämligen bra piano, och som jag af naturen var utrustad med en viss förmåga att undervisa, uppmanades jag af många, bland andra af borgmästaren, som var mig ytterst bevågen, att lämna sällskapet och blifva lärare i pianospelning. Elever skulle nog ej komma att fattas mig.

Underhandlingarna härom hade emellertid nått Marescos öron, och en vacker dag kallade han mig till sig, förehållande mig, huru orätt jag handlade i att lyssna till falska vänners råd och öfvergifva honom nu, då sällskapet inom få dagar skulle resa till Sicilien.

Nu mins jag ej så noga, hur saken utvecklade sig, men däremot kommer jag lifligt ihåg, att Maresco blef uppbragt öfver mina invändningar och råkade i formligt raseri, som slutade med ett kok stryk, hvaraf jag ännu bär märke å ena armen.

Jag stod just i begrepp att slå igen, då sällskapets artister kommo emellan och förde mig till apoteket att förbindas.

Detta radikala sätt att få folk att förnya ett kontrakt behagade mig ej synnerligen, och jag ansåg mig löst från hvarje förpliktelse.

Se här, hur jag utförde min plan!

Det var sista föreställningen för säsongen, då jag tidigt på kvällen skickade bort mina två koffertar och den märkvärdiga kappsäck, som inneslöt manuskriptet till min Ratcliff, till en familj, där min hustru skulle invänta mig.

Jag gick nu till teatern för att anföra för sista gången. Maresco var synnerligen vänlig och skroderade om, att på Sicilien, dit vi skulle afresa följande dag, skulle affärerna komma att gå för fulla segel, och jag skulle alls icke komma att ångra att jag följt med. Som jag ännu kände litet ömhet i armen, sade jag hvarken ja eller nej, men var fullt och fast besluten att verkställa min tillämnade flykt.

Knappt hade föreställningen slutat, förrän jag skyndade till det ställe, där min hustru inväntade mig. Jag kastade af mig fracken, och när jag trodde, att vi kunde passera staden utan fara att stöta på någon af sällskapet, begåfvo vi oss i väg. Vårt värdfolk ledsagade oss till ett af deras vinberg, där en kalesch väntade oss.

Men hvilken natt! Det var februari månad. Den bitande kölden piskade oss i ansiktet, och min hustru led i dubbel måtto, emedan hon var i sådana omständigheter, att hon hade särdeles smärtsamma känningar af vagnens skakningar. Jag sökte distrahera henne genom skämtsamma infall ty mitt goda humör förlorade jag sällan, men orden fröso på mina läppar. Vi hade väl färdats 5 eller 6 kilometer, då vi stela som isbitar stego af vid ett ensligt hus, inhöljdt i nattens ogenomträngliga mörker. Min hustrus händer voro så stelfrusna, att hon endast med möda kunde öppna dem.

I stugan bodde två albaneser. Den underrättelse de fått om tiden för vår ankomst, hade varit något sväfvande, och vid denna tid, klockan var 3 på natten, väntades vi synbarligen ej. Sedan vi uppgjort en duktig brasa, serverades vår tarfliga aftonmåltid, och denna kom mig synnerligen väl till pass, ty jag höll snarare på att dö af hunger än af köld. Någon säng fanns ej, hvarför vi fingo improvisera en sådan af sten och säckar. Jag vet ej, om Lombardis: »Sarà talamo l'arena del deserto interminato» (öknens oändliga sandfält skall blifva din brudsäng) genljöd i min själ. Ombyltade så godt sig göra lät, men utan att lyckas utestänga kylan, väntade vi blott på att det skulle dagas, men timmarne framskredo förfärligt långsamt.

(Forts.)

Musikpressen.

På Abr. Lundquists (Georg Abr:son Lundquists) förlag har utkommit

för en röst med piano:

W. Peterson-Berger: *Ur »Fridolins lustgård,* dikter af E. A. Karlfeldt (Svensk lyrik. Ny serie, Häft. 2—4.) 1 Längtan heter min arfvedel (d—e) 2 Maj i Munga (c—g); 3 Dina ögon äro eldar (h—e); 4 Böljeby-vals (c—f); 5 Aspåkers-polska (e—g). Pris 2 kr.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit

för piano, 2 händer:

Wesslén, Rudolf: *Tre pianostycken* (Folkdans. Serenad. Vals). Pris 1 kr.;

Andersson, Birger: *Amorosa.* Gavott. Pris 50 öre;

Sieveking, Martinus: *Introduction et Valse lente.* Pris 1 kr.;

Mejer Helmund, Erik: *Valse mignonne.* Pris 1 kr.;

Wahlström, Nina: *Under blågul flagga.* Marsch. Pris 60 öre;

Schilling, Helge: *De ungas Hambo.* Pris 50 öre;

Serrander, S.: *Vid Mälarens strand.* Vals. Pris 1 kr.;

WEINBERGER, CARL: *Française* ur operetten »*Primadonnan*». Pris 75 öre;
REHNFELDT, KARL: *Militär-Polka.* Pris 60 öre;
WEJDLING, HENNING, R.: *Välkommen igen!* Polka. Till. fröken Ebba Hagström. 75 öre;
NORDHOLM, AD: *Lurifax-Polka.* Pris 60 öre;
BJÖRLIN, GUSTAF: *Blanche et noire.* Schottisch. Pris 75 öre;

för violin och piano:

HÄGG, J. AD.: *Fem Gotlandspolskor,* lätt satta för violin och piano af TOR AULIN. Pris 1 kr.;
SJÖGREN, EMIL: *Sånger.* Transcription af TOR AULIN. 4:de häftet. »Slummersång». Pris 75 öre;
WIDEMAN, ALB.: 4 Stycken. (Melodi. Funebre. Bagatell. Romans.) Pris kr.1,50;
Neckens Dans-Musik. 25 svenska folkdanser, uppteckade efter almogespelmannen Aug. Medin (»Necken») från Svenljunga af E. B—n. Pris 2 kr.;

för en röst med piano:

CORNELIUS, PETER: Violen (ess—f); Pris 50 öre;
HELAND, ELLEN VON: *Tvenne Sånger:* Vaggvisa (fiss—fiss), Snö (d—g). Pris 75 öre;
MYRBERG, A. M.: Ur Junker Trolös' visor (c—f), ord af Lennart Hennings. Pris 50 öre;
STANGE, MAX: *Damon* (d—f). Pris 50 öre;
PICCOLOMINI, M.: *Kärlekshviskning* (d—ess eller f). Pris 1 kr.

Ofvan först anförda nyhet, Peterson-Bergers sånger, visa samma egenskaper, som utmärka den flitige tonsättarens andra verk af samma slag. Den fantasirika och stundom något mystiske diktaren af orden till sångerna bör naturligt nog anslå en tonsättare sådan som P.-B. Af de nu i fråga varande sångerna sätta vi främst den i all sin enkelhet ypperliga, friska och muntra »Aspåkers-polskan», som redan offentligt sjungits ett par gånger och väckt mycket bifall. Äfven den i ord och komposition litet mystiska »Maj i Munga» har utförts på en konsert men slog ej så an som sistnämnda sången. De öfriga sångerna göra ett godt intryck med undantag af den första, som redan i början pinar örat med den sökta sammangjutningen af g-moll- och c-dur-ackorden.

Af julmarknadens musikalier har från Elkan & Schildknecht redan utgått en ej obetydlig sändning, såsom här synes.

Vända vi oss först till pianostyckena så må i första rummet nämnas Wessléns, som i melodiskt som harmoniskt och rytmisk hänseende innehålla god musik och äro lätta att utföra. De båda Valserna äfvensom Gavotten kunna rekommenderas såsom rätt anslående salongsmusik utan tekniska svårigheter. Dansmusiken och marschen försvara sin plats bland musik af detta slag, som förtjänar vederbörandes uppmärksamhet.

»Neckens dansmusik», som gjort sig väl känd genom ett föregående häfte, har nu i ny samling utkommit för violin och piano, innehållande 25 folkdanser. Häftet är försedt med en bild af den jovialiske bond-spelmannen, Andreas Medin, och åtföljes af en kort lefnadsteckning efter en uppsats om honom i Aftonbladet.

J. A. Häggs »Gotlandspolskor» och Sjögrens »Slummersång», väl arrangerade för violin och piano af Tor Aulin, rekommendera sig själfva såsom välkänd musik hos hrr violinister. De fyra styckena för samma instrument af Alb. Wideman äro tillegnade hans »nièce, miss Ebba Hjertstedt», den unga violinisten, som nyligen konserterat här. De små styckena äro väl skrifna och underhållande salongsstycken, såsom man kan vänta af den såsom musiker ansedde komponisten, domkyrkoorganist och musiklärare i Vexiö.

Sångerna höra alla till de melodiöst-populära och lättsjungna. Bland dem debuterar en svensk tonsättarinna, Ellen von Heland, med ett par små rätt behagliga sånger och af den sedan gammalt välkända sångdiktaren A. M. Myrberg föreligger en ny sång, tillhörande den med hans porträtt försedda samlingen. Stanges »Damon» är i antik stil. Damon tjusar med flöjten sin älskade; öfvergifven minnes hon än melodien och trallar den för sig. Detta tralala slutar med en drill. »Violen» är en helt liten melodisk sång af den ansedde, 1874 aflidne, tyske kompositören Cornelius, bekant för sin lilla opera »Barberaren i Bagdad». »Kärlekshviskning» (»Whisper») är en af de mest populära sånger af den under början af året i London aflidne, produktive tonsättaren Piccolomini. Då sången ej går högre än till ess ligger den väl till för baryton eller mezzosopran.

Från Abr. Lundquists hofmusikhandel ha ytterligare följande nyheter utsändts:

för piano, 2 händer:

VRETBLAD, PATRIK: *Stämningar* (Stimmungen.)4 pianostycken. 1 Trånad, (Sehnsucht) 2 Intermezzo. 3 Bränningar (Am Meer). 4 Legende. Pris kr. 1, 50;
Vinterblommor 1903. Nyaste dansmusik för piano. Pris kr. 1, 50;
FINCK, HERMAN: *The Casino Girl.* Marsch 75 öre;
GYLLENHAMMAR, P.: *Polska.* 60 öre;
Tre nya Fryksdalsdanser, uppteckade af J. G. Kjellberg. 1 kr.;
PINET, THEODOR: *Tendresses.* Valse Boston. 1 kr.; — *Ditesse.* Polka. 50 öre; — *Amour,* Pas de quatre. 75 öre;
TROBÄCK, FREDRIK: *Strix-Polka,* 60 öre;
GREHN, J. A.: *Nyaste Fryksdalsdans.* Pas de quatre. 50 öre;
FEHRM, CARL: »*I dansen du mig möter*». Schottish-Pas de quatre. 75 öre;

för flöjt, violin eller klarinett:

20 stycken äldre och nyare Danser och Polskor från Jösse härad, samlade af C. Månsson. 1 kr.

för en röst med piano:

SÄFSTRAND, IVAR: »*Det snöar öfver de döda*» (c—e). Ord af Daniel Fallström. 60 öre.
VRETBLAD, PATRIK: *Nejlikan* (Nelken) — d—e) 60 öre.

På Carl Gehrmans förlag har utkommit:

för piano, två händer:

BRINK, GUSTAF: *50 Progressiva Etuder.* Häft. 1 och 2 à 1 kr.

I ungdomsåren, värdefulla lättare föredragsstycken af kända tonsättare, samlade och progressivt ordnade till bruk vid pianoundervisningen af GUSTAF HÄGG. Häft 2. Pris kr. 1, 50;

KÖRLING, AUG.: *Minnesblad.* Åtta pianostycken. Pris kr. 2;
SJÖGREN, EMIL: *Två impromptus.* Pris kr. 1, 50; — *Bröllopstid.* Marsch. 75 öre; — *Serenata.* 75 öre;
UNGER, EWERT: *Lyriska småstycken.* Pris kr. 1;
LARSSON, EMIL: *Konsert-Fantasi öfver svenska folkvisor.* Pris 1 kr.;
SÖDERSTRÖM, KNUT: *Helsingelåtar.* Potpourri öfver Norrländska melodier. Pris 1 krona;
WIDÉN, IVAR: *Dalmarsch.* Dikt af Karlfeldt, komponerad för manskvartett (med bifogad text). Pris 50 öre;

för en röst med piano:

BEDINGER, HUGO: *Belsazar.* Dichtung von H. Heine. Komponiert für baryton und orchester. Klavierauszug. Pris kr. 1, 50;
SJÖGREN, EMIL: *Vårsång* (e—giss) ur »Fridolins visor» af E. A. Karlfeldt. Pris 75 öre.

Af den nya sändningen från Abr. Lundquists musikhandel äro bland pianosakerna Vretblads »Stämningar» mest betydande. Alla fyra styckena väcka intresse genom goda musikaliska idéer, till melodi som harmoni, och äro ej svåra att utföra. Ett tryckfel måtte förekomma å första notsidan (i »Trånad») 8:de takten från slutet, där ett återställningstecken väl bör finnas framför tvåstr. c (cess). — Äfven i år har den vanliga samlingen dansmusik med namnet »Vinterblommor» utkommit på detta förlag. Detta häfte innehåller 2 valser (»Peking» af Ezra Read, »I kärlekstankar af A. Prior), Française ur operetten »Solstrålen» af Reinhardt, 2 polkor (»Irene» af R. Thiele och »Tête à tête») samt »Bruna ögon», Pas de quatre. De »tre nya Fryksdalsdanserna» uppteckade af direktör Kjellberg sägas ha »med stormande bifall spelats å Hasselbacken», der, som bekant, dir. Kjellberg dirigerade en militärorkester. Mellan de öfriga danskompositionerna göra vi ingen rangskillnad; de motsvara alla sitt ändamål. De af Månsson uppteckade folkdansarne hafva sitt särskilda intresse såsom nationalmusik. Sångerna på detta förlag, Säfstrands och Vretblads, äro små enkla och stämningsfulla stycken som förtjäna beaktas.

Musikförläggaren Carl Gehrmann bjuder i sin julsändning på värdefull musik. Brinks »50 Progressiva Etuder» äro för den första undervisningen ett förträffligt tekniskt material, verkligen behöfligt, och detta icke blott torra öfningar utan med musikaliskt

innehåll. Somliga af dem visa i öfverskrifter hvad öfningen afser, sådana äro t. ex. »Treklanger», »Brutna terser», »Öfver-» och »undersättningsöfning», »Förminskade septimackord» etc. Då inga närmare förklaringar förekomma, synes det var läraren öfverlåtet att lämna sådana. Denne har alltså att förklara hvad som menas med t. ex. förminskadt septimackord, att vid undersättning uppmana att så mycket som möjligt sammanbinda tonerna o. s. v. Till hvarje pianoskola äro dessa öfningar ett utmärkt bihang. — Ett godt verk för ungdomen, den i pianospelning något framskridna, är G. Häggs samling »I Ungdomsåren», Häft. 2, innehållande 20 första rangens tonstycken af klassiker sådana som Bach, Schubert, Schumann, af Heller, Mendelssohn, Jensen, Reinecke, Tschaikowsky, m. fl. i god omväxling. En präktig samling pianostycken för mera utbildade pianister är Körlings »Minnesblad», innehållande »Preludium», »Bort», »Vårstämning», »Dansrytmer», »Morgonhälsning», »Humoresk», »Det var en gång», »På vandring». Intressant musikalisk uppfinning, klangskön, osökt harmonisering utmärkta dessa stycken, som därjämte ej kunna räknas till de svårspelta. Emil Sjögrens värderade sångmö känner man igen i hans ofvan nämnda »Impromtus», »Bröllopstid» och »Serenata»; man finner henne stundom nyckfull och djärf i sina idéer, särskildt de harmoniska, men man vänjer sig därvid och beundrar den ännu rika fantasien och de sköna dragen.

Af Ew. Ungers »småstycken» äro de flesta helt korta, rätt behagliga bitar, påminnande om Dues »Bric à brac». — Larsons »Konsertfantasi» är, som namnet visar, en briljant parafras öfver svenska folkvisor, de vanliga mest bekanta, Ett enklare »potpourri» är »Helsingelåtarne», ett intresserande bidrag till kännedom om vår folkmusik. — Widéens »Dalmarsch» har såsom manskvartett, prisbelönt af »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande», blifvit mycket populär. Vi ha den här för piano med bifogad text. Slutligen ha vi att nämna solosångerna. Båda dessa höra till de mindre populärt hållna. »Belsazar» är ett stort, 13 sidor långt sångstycke, afsedt för orkesterackompanjemang. Det är skrifvet för hög tenor-bariton, gående upp ända till ass. Det bekanta textinnehållet har fått en rätt lyckad musikalisk omklädnad, både i uttrycksfull melodi och harmoni. Det skulle troligen vara värdt att föra fram på någon af våra konserter med orkester. Sjögrens »Vårsång» är en särdeles fängslande komposition, som med god sångare och d:o pianist bör verka mycket effektfullt.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Nov. 17, 26 AUBER: *Den stumma från Portici* (Masaniello: herr Lemon, gäst.) — 19 R. WAGNER: *Tannhäuser* — 21, 30 MOZART: *Figaros bröllop* (Grefven: hr Forsell, gäst; Cherubin: frk. Astrid Hesse, 1:a deb.). — 22 WEBER: *Friskytten.* — 23 BIZET: *Carmen* (Carmen: frk. Edström). — 22, 28 W. STENHAMMAR: *Gillet på Solhaug.* — 27, 29 LEONCAVALLO: *Pajazzo* (Tonio, Canio: hrr Forsell, Lemon, gäster); F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY: *Hemkomsten*, sångspel i 1 akt. Efterbildning af tyska originalet, »Heimkehr aus der Fremde», af Talis Qualis (Byfogden: hr Grafström; hans hustru: frk. Edström; Lisbeth: frk. Svärdström; Herman, Thure, Mårten: hrr Malm, Mandahl, Henrikson). — Dec. 1 GOUNOD: *Faust.* — 3 WAGNER: *Lohengrin.*

Vasa-teatern. Nov. 17—19 GENÉE: *Sjökadetten.* — 20, 23 (kl. $^1/_2$ 2). *Värmländingarne.* — 21—25 LECOCQ: *Mamsell Angot.* — 27—Dec. 3. JOH. STRAUSS: *Wienerblod*, operett i 3 akter af Victor Leon och Leo Stein. (Gabrielle, Franziska Cagliari, Pepi Pleininger: fru Meissner, frkn Berentz, Hamberg; furst Ypsheim-Gingdelbach, grefve Zedlau, grefve Bitowsky, Kagler, Joseph: hrr Ringvall, Adami, Svedelius, Svensson, Lund.)

Olympia-teatern. Nov. 17—27 OFFENBACH: *Tjufskyttarne.* — 23, 30 *En söndag på Amager* (matiné).

Vetenskapsakademien. Nov. 17 Andra konserten af KAREN och HENRY BRAMSEN, samt frk BECK. Biträdande: hrr W. Stenhammar, John G. Jacobsson. — 18, 19, 21 konserter af BRYSSEL-stråkkvartetten (Franz Schörg, Hans Daucher, Paul Miry, Jacques Gaillard). — 27 AULINSKA kvartettens 2:a kammarmusiksoaré. Biträdande: hrr E. Sundqvist, Carl Lindhe. 1 J. Bramhs: Stråksextett, B-dur op. 18; 2 Fr. Schubert: Pianotrio, Ess-dur op. 100; 3 Mozart: Stråkkvartett, D-moll.

Musikaliska akademien. Nov. 23 Matiné (för välg. änd.) af Upsalasångarnes Pariserkör (stockholmarne). Biträdande: fru D. Möller, hr C. F. Lundqvist. — 25, 28, Dec. 3 konserter af EDOUARD RISLER. — Dec. 2 MUSIKFÖRENINGENS 63:e konsert. Biträdande: solister: fru Dav. Afzelius, frök. Valb. Svärdström; hrr H. Malm, Holger Nyblom; k. hofkapellet, hr W. Stenhammar. Dirigent: prof. Fr. Neruda. Program: 1 Beethoven: Pianokonsert G-dur op. 58 m. ork.; 2 Hugo Alfvén: Herrens bön, ur »Martyrerna» af E. J. Stagnelius, för soli, kör och orkester.

Östermalms kyrka. Nov. 18 FILHARMONISKA sällskapets 1:a abonnementskonsert. Biträdande: solister: fru C. Östberg, frk. A. Lagergren, hrr H. Malm, G. Sjöberg; k. hofkapellet. Dirigent hr Er. Åkerberg. Program: Mozarts stora Mässa i C-moll.

Jakobs kyrka. Nov. 23 Orgelkonsert af dir. ALB. LINDSTRÖM. Biträdande: fruar Julia Mandahl, Anna Lang; frök. Elisabeth Lindström; hrr Lars Zetterqvist, Carl Almgren.

Herr Olof Lemon har, såsom förut nämnts, börjat gästspel å operan och hittills uppträdt i ett par roller, som han förr med mycken framgång utfört. nämligen Masaniellos i »Den stumma» och Canio i »Pajazzo». Särskildt för sitt vackra sångföredrag af »slummerarian» i den förstnämnda operan skördade han rikt bifall. Herr Forsell har framträdt i en ny roll, Tonio i »Pajazzo». Prologen i operan utfördes af honom mycket uttrycksfullt men kräfver därför icke den ytterliga forcering af stämman som användes. I »Figaros bröllop» har fröken Astrid Hesse gjort sin debut som Cherubin. Då denna sångerska för ett år sedan biträdde på en konsert af hr Hallén nämndes här att hon eger en sympatisk men ej särdeles stark röst, hvilket äfven konstaterades på debuten. Vid en följande sådan torde vi få tillfälle att närmare yttra oss om hennes gåfvor för scenen. En nyhet har framförts å k. operan nämligen sångspelet »Hemkomsten» af Mendelssohn, ett tillfällighetsstycke som han började komponera under sin första resa till England och Skottland, och som sedan utfördes i Berlin vid hans föräldrars silfverbröllop. Texten, som handlar om en sons återkomst till föräldrarnes hem på deras silfverbröllopsdag sedan han länge varit borta i krig, förefaller nu något gammal och utdragen. Flere vackra musiknummer göra emellertid stycket underhållande, utförda af så goda sångkrafter som frkn Edström och Svärdström samt hr Malm.

Offenbachs »Tjufskyttarne» hade fått god uppsättning på Olympiateatern och utförandet var lyckadt. Särskildt må fröken Eklöf såsom stengetsjägaren Bibletto framhållas för sin lifliga framställning och sin berömliga sång. Fröken Kolthoff delade med henne publikens bifall, och hvad herrarne beträffar roade hr Strömberg som vanligt med sin burleska komik; äfven hans idiotiske son i pjesen hade i hr Lambert en god framställare. Denna operett har efterträdts af en dramatisk pjes. — Vasateaterns nyhet: »Wienerblod» af Joh. Strauss, för scenen bearbetad af Ad. Müller j:r, gifves för fullt hus hvarje kväll. Handlingen, som rör sig om en ung gift diplomats amouretter i det glada Wien, är just icke så uppbygglig, men rätt liflig och lustig, musiken är ett florilegium af vackra Strauss-melodier, bekanta valser etc. De kvinnliga hufvudfigurerna hafva lyckade representanter i fru Meissner samt frkn Berentz och Hamberg; rolig är hr Ringvall som premierministern, och hr Adami såsom grefven-diplomaten är väl inne i sin roll. Uppsättningen är lysande. 2:a aktens dekoration, festsal med en dubbel svängtrappa till en öfre våning och i rik belysning, är verkligen praktfull, likaså erbjuda andra dekorationer, kostymer och balett rik ögonfägnad. Operetten kommer troligen att hålla sig länge uppe.

Konsertfloden har strömmat stark äfven under slutet af förra och början af denna månad. Först, till tiden, ha vi att omnämna 2:a konserten af syskonen Bramsen och frök. Beck. De förra spelade då jämte hr Jacobssen en sats ur Tschaikowskys Rubenstein-trio och ånyo Händel-Halvorsens »Passacaglia». Fröken Bramsen spelade ett par mindre violin-nummer, hr

Henry B. afslöt konserten med violoncellstycken, bland dem Poppers bekanta »Elfentanz». Fröken Beck sjöng talangfullt gammalfranska visor och romanser af Lange-Müller. Åhörarnes bifall var lika lifligt som på första konserten. — Våra båda stora körsällskap Filharmoniska och musikföreningen, ha nu gifvit sina första säsongkonserter. Det förstnämnda gjorde en repris af Mozarts stora messa nu i Östermalms kyrka, som var fylld af åhörare. Då vi förut omnämnt detta verk må endast sägas att utförandet med de krafter som ofvan anförts lämnade intet öfrigt att önska. Musikföreningens konsert inleddes med Beethovens pianokonsert i G. dur, mästerligt speladt af hr Stenhammar med bästa understöd af hofkapellet under prof. Neruda's ofelbara ledning. Aftonens nyhet, Alfvéns »Herrans bön», är en intressant komposition med många melodiska och harmoniska skönheter samt talangfull instrumentering. Mattast äro solonumren. Af bönen »Fräls oss ifrån ondo» har tonsättaren gjort ett originelt nummer med nästan diabolisk kraftyttring i orkestern. Körerna ha icke haft lätta uppgifter; för sopranerna ligga partierna äfventyrligt högt. Det hela fick emellertid bästa utförande. Med lifligt bifall lönades de utförande, särskildt prof. Neruda och äfven själfve komponisten.

För fulla hus gaf Bryssel-kvartetten sina tre ofvannämnda konserter. Dessas program skall i nästa nummer relateras i sammanhang med deras sista »populära» konsert. Aulinarne hade mindre talrika åhörare på sin 2:a kammarmusiksoaré oaktadt ett intressant program, hvars berömliga utförande vann erkännande i varmt bifall. — En rätt talrik publik bevistade den berömde, här förut bekante pianisten Rislers tre soaréer och skänkte honom rik hyllning. För innehållet af hans program få vi, af bristande utrymme, sedan redogöra. Äfven dir. Alb. Lindströms orgelkonsert och Pariserkörens matiné kunna vi af samma skäl först i nästa nummer närmare omnämna.

Musiknotiser

från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Under inöfning äro utom Saint-Saëns förut nämnda opera, »Profeten» och »Stradella» samt »Hvita frun». Gästspel börjar vid veckans slut af den lyriske tenoren Franz Naval från Wien, hvilken där är publikens stora favorit. Född 1865 har hr Naval som lyrisk artist verkat i Frankfurt a. M., vid Berlins hofopera och sedan fyra år tillbaka vid hofoperan i Wien.

Fru Sigrid Arnoldson mottogs på söndagen d. 16 nov. i afskedsaudiens af konungen, som därvid öfverlämnade till henne sitt porträtt med egenhändig namnteckning samt en praktfull armkedja af guld med konungens namnchiffer, omgifvet af dyrbara diamanter. Hon afreste från Stockholm på aftonen samma dag.

K. teaterns bolag. Ordinarie bolagsstämma med delägarne i k. teaterns aktiebolag ägde rum den 24 nov. i Operans stora foajé. Sedan full ansvarsfrihet på revisorernas hemställan beviljats styrelsen, återvaldes förutvarande ledamöter i styrelsen äfvensom den revisor som bolaget äger utse. Jämväl suppleanter för styrelseledamöterna och revisorn omvaldes, med undantag af hofintendenten A. Börtzell, som undanbedt sig återval, och i hvars ställe öfverste Chr. Lovén invaldes som styrelsesuppleant.

Sällskapet för svenska kvartettsångens främjande hade äfven i år inbjudit svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster. Vid täflingstidens utgång den 30 november hade jämt 100 manskvartetter inlämnats. Såsom prisdomare fungera fil. dr V. Svedbom, förste hofkapellmästaren C. Nordqvist och med dr A. Kull.

Hr Tor Aulin kommer att i början af januari afresa til Genève för att där på inbjudan af föreningen Concert d'abonnements anföra en svensk afdelning å den konsert som föreningen ger d. 10 januari. Programmet till denna afdelning, upptagande uteslutande svenska kompositioner, uppgöres af hr Aulin.

Musikföreningen kommer att på sin 2:a konsert gifva, förutom en ny uvertyr, »Gustaf Vasa», af en ung svensk kompositör Gustaf Sjöberg, Vilhelm Svedboms »I Rosengården» samt Saint-Saëns »Syndafloden», hvilka verk af föreningen icke framförts, det förra sedan 1889, det senare endast vid ett tillfälle (1891) och nu båda framföras för första gången under prof. Nerudas instudering och ledning.

Å tredje konserten tillämnas ett återuppförande af Kiels oratorium »Kristus», endast möjliggjordt genom att hr C. F. Lundqvist fortfarande ställt sig till förfogande för utförande af det maktpåliggande titelpartiet. Möjligen kommer att åt verket gifvas än större helgd genom dess utförande i en kyrka.

Fru Davida Afzelius tillhörde solisterna på den konsert, hvarmed Cæciliaföreningen i Köbenhavn d. 3 nov. firade sin dirigent kapellmästaren Rungs jubileum. Det var Händels »Messias», som utfördes — samma verk, hvarmed jubileraren för 25 år sedan tillträdde dirigentskapet. Köbenhavnstidningarna innehålla smickrande uttalanden om fru Afzelius' sångkonst. Nationaltidende förklarar, att hon »visade sig i besittning af särdeles vackra och stora röstresurser samt en utpräglad och tilltalande vokal kultur». Dannebrog skrifver, att hon »har en varm, innerlig röstklang och sjunger mycket kultiveradt», samt att »det var en glädje att höra hennes blida och dock starka altstämma».

Abr. Lundquists Pianoetablissemang, som är inrymdt en tr. upp i huset n:r 8 Malmtorgsgatan med ingång äfven genom den kända hofmusikhandeln, har i dessa dagar betydligt utvidgats och erhållit en tillökning af instrumenter från flera välkända, såväl ut- som inländska pianofirmor. Musikförlaget, förut inrymdt en tr. upp, har fått flytta ytterligare en tr. högre, hvarför musikfirman Abr. Lundquist upptager nästan hela huset.

Borgarskolans föredragsserier. Vid dessa har äfven under denna säsong förekommit föredrag om tonsättare och skalder med musikillustrationer. Så ha gifvits en Beethoven-afton d. 7 nov., en Haydn-afton d. 14 med kortare föredrag om dessa mästare af d:r Karl Valentin. Härvid har musik utförts af fru D. Möller, fröken Agda Lysell, hrr L. Zetterqvist och Fr. Trobäck hvarjämte d:r Valentin ackompagnerat. Den 17 föreläste fil. lic. Ruben G:son Berg om Victor Rydberg då sånger till text af Rydberg utfördes af fru Julia Ohlsson-Claussen och hans kantat vid jubelfest-promotionen i Uppsala d. 6 sept. 1877 med musik af J. A. Josephson utfördes.

Göteborg. Å Stora teatern har under senare häften af november uppförts »Cornevilles klockor», »Nerkingarne», »Don Cesar», »Solstrålen», »Tiggarstudenten» och »Vermländingarne». D. 24 och 27 nov. utfördes här i Christine kyrka af Filharmoniska sällskapet under ledning af dir. Fr. Rung från Köpenhamn Mozarts stora Messa i C-dur. Solister voro fru Östberg och frök. A. Lagergren samt herr W. Klein från Stockholm samt dr John Bygren. Den 27 nov. gaf Florizel von Reuter på genomresa en konsert, biträdd af fröken Mandis Ågren och pianisten D. Jeisler. För de nödlidande i Norrland gaf oratoriska föreningen »De Prudentia» en soaré med instrumentalnummer för orgel, piano och violin, sång af manskvartett, deklamation och tablåer. En »vis- och romansafton» bjöds d. 29 nov. af fru Anna Norrie.

Malmö. Mendelssohns oratorium »Elias» utfördes här den 18 nov. af »Sydsvenska harmonien» under kapellmästare Andreas Halléns ledning. Antalet medverkande uppgick till 200 personer. Konserten ägde rum i S:t Petri kyrka som var fylld af åhörare och det stora verket gafs med mycken framgång. Fröken Signe Rappe från Stockholm utförde sopransolot och tillvann sig stor uppmärksamhet och sympati för sin vackra röst och sitt själfulla föredrag. Fröken Rappe har i hufvudstaden på senare tid såsom »musikälskarinna» biträdt på konserter, mest för välgörande ändamål och gjort sig bemärkt och omtyckt för sin rätt stora, vackra och väl skolade sopranröst. Elias' parti återgafs på konserten förtjänstfullt af löjtnant Elfgren. Oratoriet uppfördes sedan i Köpenhamn, dit sällskapet den 20 november gratis befordrades med en ångare, som af svenska ångbåtsbolaget ställts till hr Halléns disposition. Konserten i Köpenhamn gafs till förmån för de nödlidande i Norrland.

Från våra grannland.

Kristiania. Nov. 11—30. Nationalteatern har d. 26 nov. gifvit för första gången Offenbachs operett »Røverne» (»Frihetsbröderna») som gjorde stormande lycka. Hufvudrollerna: Fragoletto, Fiorella och prinsen samt Pietro, Montedafiore och Don Cluncar utfördes af fr. Dybwad, Skarseth och Bidenkap samt hrr Klausen, Bergh och Johansen. Af pjeser med musik har annars endast uppförts »Peer Gynt». Sönd. d. 10 gafs på teatern en symfonikonsert med solisterna frök. Berit Winderen och herr Carl Hagman. Om programmet upplyser inga annonser, som vanligt. Centralteatern har haft dramatisk repertoar. D. 14 gafs Tyra Bentsons 1:a historisk-musikaliska afton med föredrag af komponisten Catharinus Elling om Beethoven, af hvars kompositioner utfördes B-dur-trion och sånger. Pianisten Martin Knutzen konserterade d. 15 nov., biträdd af sångerskan frk. Sigrid Johannesen. Hr K. spelade vid detta tillfälle Bachs »Chromatiska Fantasi», Sonater af Beethoven (op. 109) och Tschaikowsky (op. 37) samt konsertetude af Moszkowsky. Med biträde af fröken Mandis Ågren och hr Jeisler gaf Florizel von Reuter konserter här d. 18 och 20 nov. samt d. 23 »Stor konsert för barn» i ett missionshus. Pianisten Hildur Andersen gaf d. 22 konsert jemte Langes kvartett (hrr Lange, Haaland, Svensson, Buschmann) med biträde af sångerskan frk. Agnes Eugène-Hansen. Programmet upptog: 1 Wilh. Stenhammar: Stråkkvartett, C-moll (1:a gång. här); 2 Romanser; 3 Sinding: Pianotrio (1:a gång.). — Holmboes Musikinstitut hade d. 24 en Beethoven-afton med föredrag och musik, då mästarens »Kreutzer-sonat» utfördes af hr Haaland och Marcilie Holmboe samt sångnummer af honom: aria ur »Fidelio» och »Adelaide» exekverades. — D. 29 nov. gaf Musikforeningen under Iver Holters ledning sin 3:e konsert. Solister voro sångerskan Maikki Järnefelt från Finland och pianisten Halfdan Cleve. Programmet var följande: 1 Wagner: Förspel till »Lohengrin» samt Sentas ballad ur »Den flygande Holländaren»; 2 H. Cleve: Piano-konsert (manuskript); 3 Romanser med piano; 4 Pianosaker; 5 Beethoven: Symfoni N:o 7, A-moll. D. 23 gaf Edv. Grieg konsert, d. 26 och 28 fru Anna Norrie »Vise-aftner» biträdd af pianisten frök. Bella Edwards. Cecilia-foreningen gifver under säsongen 3 konserter under herr Thorv. Lammers ledning, den första i början af december.

Helsingfors. November 11—30. Teatrarnes repertoar har fortfarande endast varit dramatisk. Den finska hufvudstadens musiknöjen ha sålunda varit konserter, af hvilka de »populära» under dir. Kajanus' ledning fortgått. D. 10 nov. gaf pianovirtuosen Josef Slivinski sin 2:a och sista konsert i universitets-salen. D. 16 gaf fru Ida Ekman en Sibelius-matiné med endast sånger, ackompanjerade af hennes man, pianisten Karl Ekman. Dagen därpå hade Filharmoniska sällskapet sin 3:e symfonikonsert med biträde af den bekante violinisten Ch. Gregorowitsch. Programmet upptog: 1 Mozart: symfoni, Ess-dur; 2 Arensky: violinkonsert med ork.; 3 Järnefeldt: Festuvertyr. En folkkonsert gafs en vecka därefter af sällskapet. D. 20 gafs af Maikki Järnefelt och Filharmoniska sällskapet en konsert till förmån för de nödlidande i Finland och samma dag konserterade här herr Henry Bramsen jämte frk. Ellen Beck. Brüsselkvartetten har d. 24, 26 och 28 gifvit konserter här, utförande samma saker, som man känner från deras Stockholms-program vid senaste besöket. Solo spelade därjämte hr Schörg Sarabande och Gigue af Bach på första konserten och hr Gailhard å den sista violoncellsonat, A dur, af Bocherini. I slutet af nov. har Akademiska sångföreningen gifvit ett par konserter.

Köpenhamn. November 11—30. Kgl. teaterns pjeser med musik hafva från gamla spellistan bestått af »Lohengrin», »På Sicilien», »Liden Kirsten», »Carmen» samt balletten »Waldemar», därtill kommer en nyhet nämligen en 3-aktsopera »Saul och David» af Carl Nielsen, bekant förut såsom instrumentalkomponist, och med text af Einar Christiansen. Folkoperan i Larsens lokal har uppfört Bizets »Djamileh». D. 11, 18, 28 konserterade här violinvirtuosen Willy Burmester jemte pianisten Mayer-Mahr. D. 20 nov. uppfördes här i Frue-kirke Mendelssohns oratorium »Elias» af sydsvenska filharm. sällskapet under Andr. Halléns direktion till förmån för nödlidande i Sveriges norra landskap. De utförande voro desamma som vid ofvannämnda konsert i Malmö. D. 24 gafs af Johan Svendsen och Kgl. kapellet den 1:a abonnemangskonserten med biträde af fru Ida Ekman från Helsingfors. Programmet upptog 1 Gade: symfoni n:r 1; Sibelius: »Tuonelas svan» för ork.; 3 Brahms: Akademisk uvertyr; 4 sånger af Berlioz, Händel, Sibelius (fru Ekman). Fru Ekman gaf sedan en egen konsert d. 27 nov. Dagen förut konserterade norska sångerskan frk. Marta Sandahl. D. 21 gaf Margar. Boje-Jensen den första af en cykel med 6 romansaftnar, biträdd af Olof Jensen.

Från andra land.

Paris. På Stora operan uppfördes d. 26 nov. en stor ballet i 2 akter, 5 tablåer »Bacchus» af Hartman och Hansen med musik af Alphonse Duvernay. Musiken omtalas såsom mycket intagande.

Humperdincks nya opera, *»Dornröschen»* (»Prinsessan Törnros») hade sin premiär d. 12 nov. i Frankfurt am Main. Det är ett sagospel med effektfull uppsättning i fråga om dekorationer och teatermaskineri, men texten är pueril, och musiken, ehuru i vissa delar värdig den berömde tonsättaren, anses dock icke i sin helhet jämförlig med musiken i »Hans och Greta». Premiären gafs för utsåldt hus och med starkt bifall.

Charlotte Wiehe-Bereny har nu äfven uppträdt i Petersburg, där hon på Schakelskaja-teatern började sitt gästspel den 11 november och, som vanligt, hänförde både publiken och kritiken.

Marketenterskan, Benjamin Godards opera, har gjort stor lycka i Tyskland. Musiken är mycket melodisk och graciös, folklifsscenerna i densamma högst briljanta. Präktiga folkkörer förekomma äfven i den.

Vår Musikbilaga.

Med nästa nummer följer till Svensk Musiktidnings årsprenumeranter en musikbilaga, innehållande **Melodiska Minnesblad,** 4 Pianostycken — *Barcarolle, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss.

Svensk Musiktidning

Nordiskt Musikblad. — 22:dra årgången. — *För hvarje musikaliskt hem,*

utgifves 1902 efter samma plan som förut, innehållande populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden. Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å Expeditionen, Vallingatan 11, 2 tr., i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjenst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Kurs i **plastik** samt undervisning i **sång** efter den italienska sångmetoden i förening med **instuderande af roler,** med särskildt afseende fäst vid frasering och diktion, meddelas af

SIGNE HEBBE
Sturegatan 24, Stockholm.

Till salu:

En äkta violin

af Mathinas Albanus Bulzani från 1600-talet med stråke och låda för 550 kr. samt

en äkta violoncell

af Johan Öberg från 1700-talet med stråke och låda för 300 kr. Båda med fyllig och god ton hos

MAGN. ENGZELIUS, Särna.
(G. 6553.)

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Vallingatan 11, 2 tr., samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

Melodiska Minnesblad

4 Pianostycken — *Barcarolle. Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

J. LUDV. OHLSON
STOCKHOLM
Hamngatan 18 B.

Flyglar, Pianinos och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för instrumentens bestånd.

Obs.! **Hufvuddepôt** för **Blüthners** och **Rönischs** verldsberömda Flyglar och Pianinos.

På C. W. K. Gleerups i Lund förlag:

Eggelings Sångbok för ungdomsskolor, läroverk och hem, innehållande *350* en-, två- och trestämmiga svenska, norska och danska sånger, 5:e omarbetade och tillökta upplagan, redigerad af M. H. (Malin Holmström), inb. 1: 60.

— — »I sitt nu föreliggande skick torde denna sångbok, såväl hvad text som musik vidkommer, vara en af våra bästa för sitt ändamål och därför förtjänt af alla skol- och upplysningsvänners beaktande. Uti denna rika samling finna vi ej blott gamla kända och kära sånger utan äfven många nya, hvilkas bekantskap är värd att göra. Utstyrseln är vacker, formatet bekvämt, priset synnerligen lågt.» *Svensk Läraretidning.*

— — »Utan tvifvel skall denna nya uppl. häfda det anseende och den popularitet, som boken redan erhållit, och skaffa den utbredning i allt vidsträcktare kretsar.»
Sydsvenska Dagbl. Snällposten.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 4—5 e. m.

Vallingatan 11, 2 tr.

Frans J. Huss.

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK
Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekväma afbetalningsvilkor.

Den *enda* svenska Pianofabrik, som vid mångfaldiga täflingar *alltid* erhållit *högsta* priset.

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

GULDMEDALJ »för utmärkta flyglar och pianinos»

Göteborg 1891 Malmö 1896
Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker.
Inalles *21 första pris*

A.-B. Skandinaviska Orgel- & Pianofabriken
(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)
Grundad 1865

rekommenderar sin tillverkning af **Orglar** för kyrkor, skolor och hemmen samt **Pianinon.**

Obs.! Uteslutande svensk tillverkning och följaktligen af utmärktaste och solidaste beskaffenhet.

Priskurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32, Stockholm.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flere årgångar, säljas billigt å tidningens expedition

Vallingatan 11, 2 tr.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

Innehåll: Olof Lemon (med porträtt). — Mozarts yngste son (forts. och slut). — Följetong: Från Pietro Mascagnis tidigare lefnad. En självbiografi. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Vår musikbilaga. — Annonser.

CENTRALTRYCKERIET, STOCKHOLM, 1902.